

بسمه تعالی

موافقتنامه

تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری

بین

دولت جمهوری اندونزی

و

دولت جمهوری اسلامی ایران

A.M.

۲

دولت جمهوری اندونزی و دولت جمهوری اسلامی ایران که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده می شوند ،
با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت ،
با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو
یکدیگر ،
و با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر ، به
شرح زیر توافق نمودند :

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح " سرمایه گذاری " عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط
سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر
(که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده میشود) بکار گرفته شود :
الف) اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها .
ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها .
پ) حق نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش مالی باشد ،
ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع ، طرحها یا نمونه های صنعتی ،
علائم و اسامی تجاری ، دانش فنی و حسن شهرت تجاری .
ث) حقوق تجاری که به موجب قانون یا قرارداد مربوط به سرمایه گذاری اعطا شده
باشد از جمله حقوق مربوط به اکتشاف ، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی .

۲- اصطلاح " سرمایه گذاران " عبارت از اشخاص زیر است که در چهار چوب این موافقتنامه در
قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند :
الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد تابعیت آن طرف
متعاقد را دارا باشند.

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تاسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح "عواید" به معنی وجوهی است که بطور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

۴- اصطلاح "قلمرو":

الف) در مورد جمهوری اندونزی به معنی قلمرویی است که بر طبق حقوق بین الملل تحت حاکمیت جمهوری اندونزی قرار دارد.

ب) در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط آن نیز میشود.

ماده ۲- تشویق سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد. مجوز تصویب سرمایه گذاری ممکن است شامل مقرراتی براساس شرایط زمان تصویب باشد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده ۴ - مقررات کشور کامله الوداد

۱- سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاهد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعد تر نباشد ، برخوردار خواهد بود .

۲- چنانچه هر یک از طرفهای متعاهد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تاسیس منطقه آزاد تجاری ، اتحادیه گمرکی ، بازار مشترک یا نهاد منطقه ای مشاب به و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف ، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطا کرده و یا در آینده اعطا کند ، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود .

ماده ۵ - اعمال شرایط مساعد تر

۱- قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه ، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاهد و یک سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد ، قابل اعمال خواهد بود .

۲- اگر مفاد قانون هریک از طرفهای متعاهد یا موافقتنامه های دوجانبه موجود یا آتی که از این پس علاوه بر این موافقتنامه میان طرفهای متعاهد منعقد می شود شامل مقرراتی عام یا خاص باشد که سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش بینی شده نماید مقررات مزبور تا حدی که مساعدتر باشد بر این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد توسط طرف متعاهد دیگر ملی و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت ، مگر آنکه

اقدامات مزبور به موجب شرایط ذیل صورت پذیرد :

- الف) برای اهداف عمومی ، به موجب فرآیند قانونی ،
ب) به روش غیر تبعیض آمیز، و
پ) پرداخت خسارت سریع و موثر.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش بازار سرمایه گذاری بلا فاصله قبل از ملی شدن یا سلب مالکیت باشد.

ماده ۷ - زیانها

۱- سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاری های آنها به علت مخاصمه مسلحانه ، انقلاب ، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود ، از رفتار طرف متعاقد دیگر در خصوص جبران خسارت ، اعاده مال و پرداخت غرامت برخوردار خواهد شد .

۲- طرف متعاقد مذکور رفتاری را اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد .

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر بصورت آزاد و بدون تاخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود :

الف - عواید ،

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری،

پ - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری ،

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد ۶ و ۷ این موافقتنامه ،

ث - بازپرداخت وامهای مربوط به سرمایه گذاری ،
ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار
مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند ،
چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۱) .

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام
پذیرد .

ماده ۹- جانشینی

هر گاه یکی از طرفهای متعاقد یا موسسه تعیین شده توسط آن در چهار چوب یک نظام
قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک
سرمایه گذاری بعمل آورده جانشین سرمایه گذار شود :
الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد ،
ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن راداشته است ، نخواهد بود ،
پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر بر اساس ماده (۱۱) این موافقتنامه حل
و فصل خواهد شد .

ماده ۱۰ - دامنه شمول موافقتنامه

۱- این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاری های سرمایه گذاران هرطرف متعاقد در قلمرو طرف
متعاقد دیگر که طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد میزبان پذیرفته شده یا به تصویب رسیده
باشد، اعمال خواهد شد .
قانون مربوطه :

درمورد جمهوری اندونزی قانون شماره (۱) مصوب ۱۳۴۶ برابر با ۱۹۶۷ مربوط به
سرمایه گذاری خارجی یا هر قانون اصلاحی یا جایگزین آن است .

درمورد جمهوری اسلامی ایران قانون تشویق و حمایت از سرمایه گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱ برابر با ۲۰۰۲ یا هر قانون اصلاحی یا جایگزین است .

۲- این موافقتنامه همچنین نسبت به سرمایه گذاریهای انجام شده قبل از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقتنامه اعمال خواهد شد ، با این وجود ، مفاد این موافقتنامه نسبت به هر دعوی ، ادعا یا اختلافی که قبل از لازم الاجرا شدن آن ایجاد شده ، اعمال نخواهد شد .

ماده ۱۱- حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر در باره یک سرمایه گذاری بروز کند ، طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و بصورت دوستانه حل و فصل کنند .

۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا توسط یک طرف متعاقد به طرف دیگر به توافق برسند ، اختلاف به درخواست سرمایه گذار ارجاع خواهد شد به :

الف) دادگاه ذیصلاح طرف متعاقد مربوط ، یا

ب) مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری (ایکسید) که طبق " کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر " که در تاریخ ۱۳۴۳/۱۲/۲۸ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی در واشنگتن برای امضاء مفتوح شد ، تشکیل شده است ، در صورتیکه هر دو طرف متعاقد عضو آن کنوانسیون باشند ، یا

پ) دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنستیرال) تشکیل شود ، یا

ت) سایر ترتیبات موردی یا سازمانی که توسط هر دیوان داوری مورد توافق طرفین ایجاد شود.

۳- احکام صادره برای طرفهای اختلاف قطعی و الزام آور خواهد بود .

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- اختلاف بین طرفهای متعاقد درارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقتنامه باید در صورت امکان از طریق مجاری سیاسی حل و فصل شود.

۲- اگر اختلاف بین طرفهای متعاقد نتواند بدین صورت حل و فصل شود، اختلاف بنا به درخواست هریک از طرفهای متعاقد به دیوان داوری ارجاع خواهد شد .

۳- دیوان داوری مزبور برای هر مورد به روش زیرتشکیل خواهد شد : ظرف مدت دو ماه از دریافت درخواست داوری ، هرطرف متعاقد یک عضو دیوان را تعیین خواهد کرد . این دو عضو سپس یک تبعه کشور ثالث را انتخاب خواهند کرد که با تأیید طرفهای متعاقد بعنوان سرداور تعیین خواهد شد . سرداور ظرف مدت دو ماه از تاریخ انتخاب دو عضو دیگر تعیین خواهد شد .

۴- اگر ظرف مدت تعیین شده در بند (۳) این ماده ، انتصابات لازم انجام نشده باشد ، هرطرف متعاقد می تواند در صورت نبودن توافقی دیگر ، از رئیس دیوان بین المللی دادگستری دعوت نماید که انتصاب لازم را بعمل آورد . اگر رئیس دیوان تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد یا بنحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نایب رئیس دیوان برای انجام انتصابات لازم دعوت بعمل خواهد آمد . اگر نایب رئیس نیز تبعه یکی از طرفهای متعاقد و یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد ، از عضو ارشد دیوان بین المللی دادگستری که تبعه هیچیک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصاب لازم دعوت بعمل خواهد آمد. در هر صورت ، رئیس دیوان داوری تبعه کشوری خواهد بود که با هر دو طرف متعاقد روابط سیاسی دارد.

۵- تصمیمات دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد . این تصمیمات برای هر دو طرف متعاقد الزام آور خواهد بود. هر طرف متعاقد باید هزینه های عضو خود در دیوان و نمایندگی خود در جریان رسیدگی داوری را بپردازد. هزینه رئیس و سایر هزینه ها بطور مساوی توسط

طرفهای متعاقد پرداخت خواهد شد. در هر صورت، دیوان می تواند در رای خود حکم کند که میزان بیشتری از هزینه ها توسط یکی از دو طرف متعاقد پرداخت شود و حکم آن برای هر دو طرف متعاقد الزام آور است. دیوان آئین رسیدگی خود را تعیین می کند.

ماده ۱۳- مشورت و اصلاح

۱- هر طرف متعاقد می تواند در مورد هر موضوع مربوط به این موافقتنامه درخواست مشورت نماید. طرف دیگر این پیشنهاد را با نظر مساعد بررسی و فرصتی را برای چنین مشورتی ایجاد خواهد کرد.

۲- این موافقتنامه ممکن است در صورتی که لازم بنظر برسد، در هر زمان با رضایت متقابل دو طرف متعاقد اصلاح شود. لازم الاجرا شدن این اصلاح طبق بند (۱) ماده ۱۴ این موافقتنامه خواهد بود.

ماده ۱۴- لازم اجرا شدن، مدت و خاتمه

۱- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه بعمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد.

۲- پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد ۶ ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود رانسبت به تمدید آن بطور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

A.M.

۳- پس از انقضاء مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه ، مفاد آن در مورد سرمایه گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود .

درتائید مراتب فوق ، امضاء کنندگان زیر ، با اختیار کامل ازطرف دولتهای خود این موافقتنامه را امضاء نموده اند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ یکم تیرماه ۱۳۸۴ مطابق با بیست و دوم ژوئن ۲۰۰۵ در دو نسخه به زبانهای اندونزیایی ، فارسی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون متن انگلیسی ملاک می باشد .

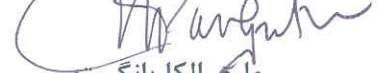
از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

سید احمد معتمدی

وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات

از طرف دولت جمهوری اندونزی

ماری الکا پانگستو

وزیر تجارت